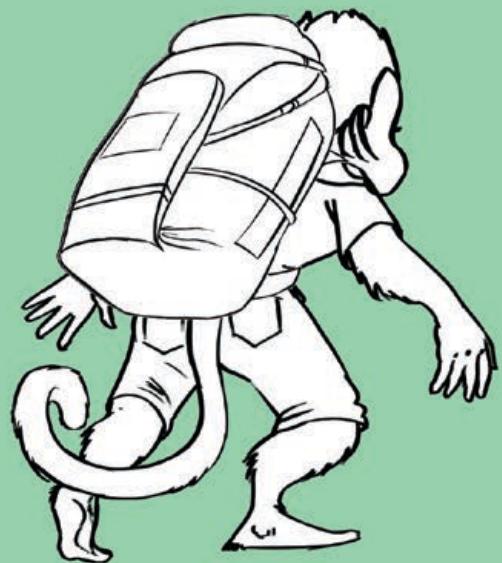

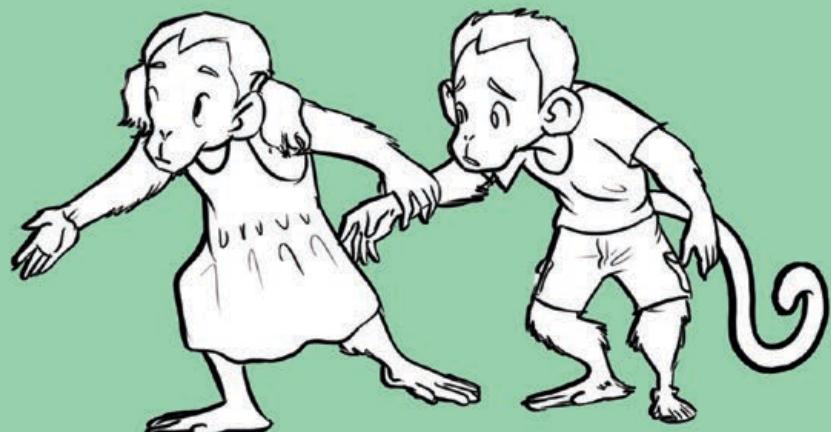
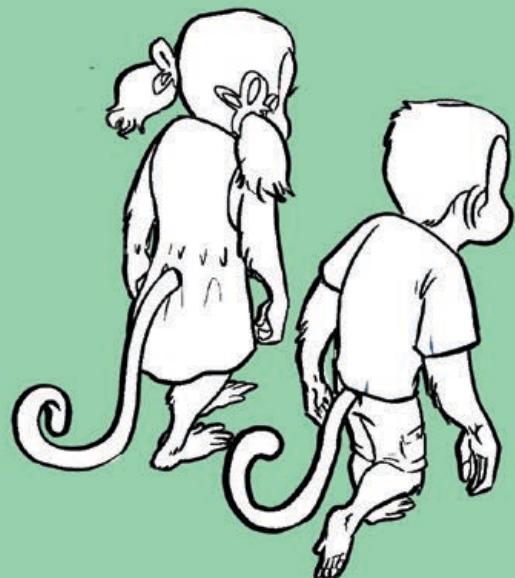
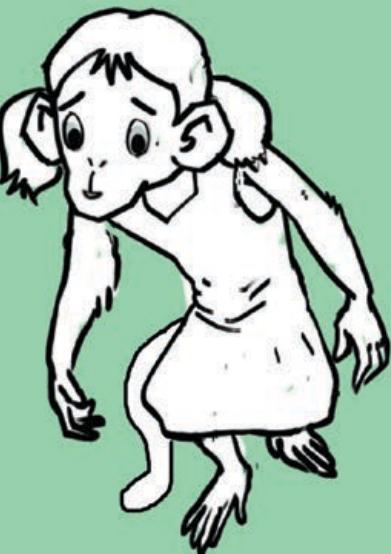
चन्द्रलेको यात्रा

रौशन पौखरेल

उज्वल तामाङ

Air pollution is a growing problem that needs increased awareness in young and old. With this book, funded by the Atmosphere Programme at the International Centre for Integrated Mountain Development (ICIMOD), we hope to plant the seeds for change in the minds of children in Nepal. The International

Centre for Integrated Mountain Development (ICIMOD) is a regional intergovernmental learning and knowledge sharing centre serving the eight regional member countries of the Hindu Kush Himalayas and the global mountain community. We're working to develop an economically and environmentally sound mountain ecosystem to improve the livelihoods of mountain populations – now, and for the future.

चन्चलेको यात्रा

Chanchale's Journey

NP-LLP-17-0002

First edition

Copyright © Room to Read 2017

All rights reserved.

Room to Read is proud to make many of our books available for free under Creative Commons Attribution 4.0 (1) license. This means anyone can freely read, download, print, translate, adapt, and share these books.

For more information visit

<https://creativecommons.org/licenses/by/2.0/>

Room to Read seeks to transform the lives of millions of children in developing countries by focusing on literacy and gender equality in education, working in collaboration with local communities, partner organizations and governments. We develop literacy skills and a habit of reading among primary school children and support girls to complete secondary school with the relevant life skills to succeed in school and beyond.

Room to Read

Post Box 21103, Kathmandu, Nepal.

Phone: 5553987, Fax: 5547520

email: nepal@roomtoread.org

web: www.roomtoread.org

चन्दलेको यात्रा

लैखक
रौशन पौखरैल
चित्राङ्कनकर्ता
उज्वल तामाड

सम्पादक
डा. द्युवकुमार धिमिरे

यो किताब सम टु रिडको
पुस्तकालय सहयोग कार्यक्रम अन्तर्गत
उपलब्ध गराइएको हो ।
बिक्री गर्न पाइने छैन ।

चन्यलै आँगनमा खेल्दै थियो। उसलै डाँडातिर है-यो।
झधैं झैं बाकलौ कालौ धुवालै डाँडालाई ढपक्क ढाकैकौ थियो।

“त्यौ धुवाँ कताबाट आयौ? त्यौ डाँडापारि कै होला?
आज त म पत्ता लगाइछाइछु।” चन्चलैलै निधी ग-याँ।

चन्चलै आफ्नौ प्यारागलाइडर बौक्यो। ऊ फटाफट उकालौ
लाग्यो। चन्चलै प्यारागलाइडर उडाउन तुलौ चौरमा ढाँड्यो अनि
प्यारागलाइडरमा उड्यो।

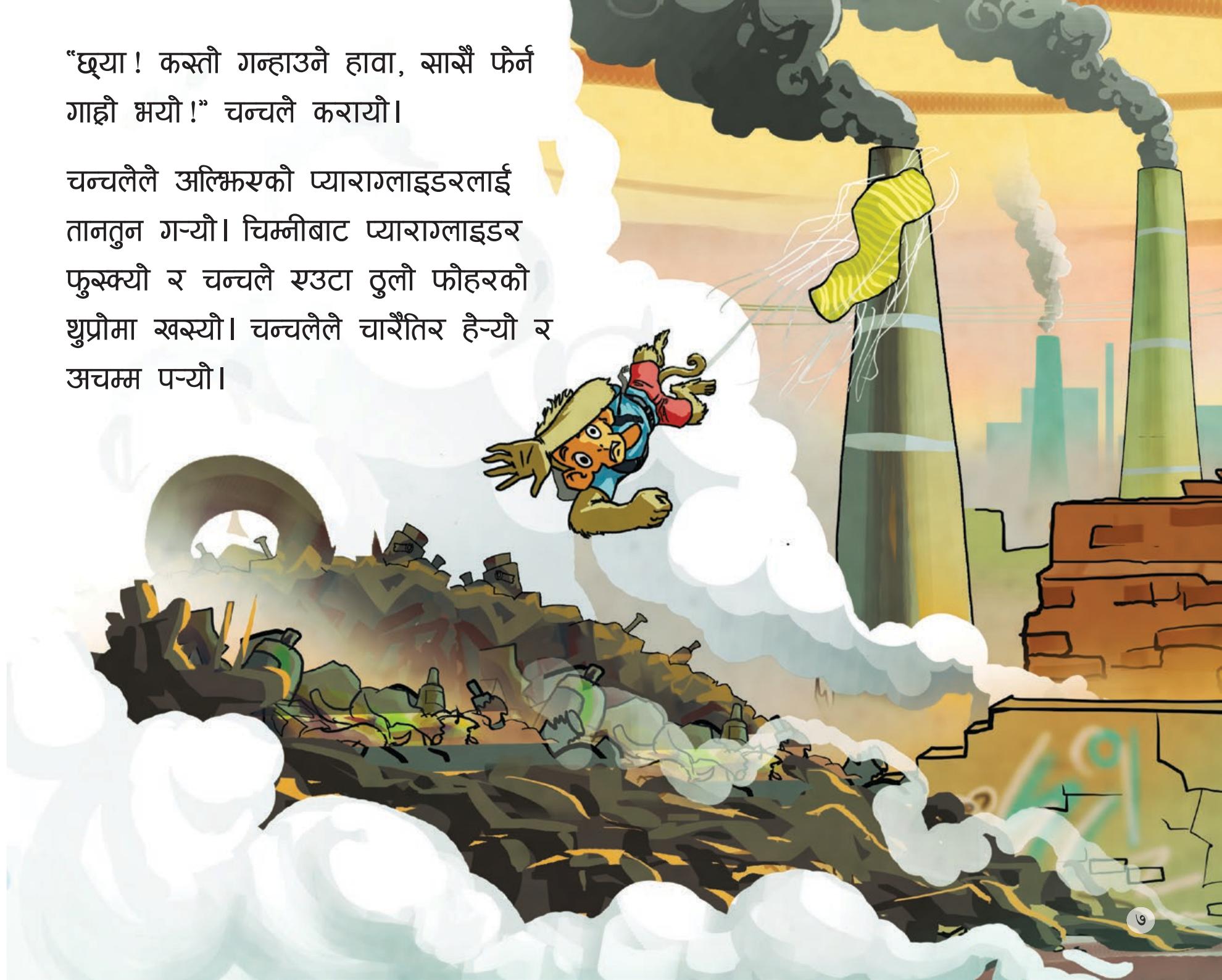
“आहा, क्या मज्जा!”

उड्दै जाँदा ऊ धुवाँ आइरहैको ठाउँमाथि पुग्यो।
चारैतिर बाकलौ धुवाँ नै धुवाँ थियो। उसका आँखामा
धुवाँ पस्यो। उसको आँखा पिरो भयो। उसलै कैही ढैर्वेन।
उसको प्यारागलाइडर असन्तुलित भयो। चन्चलैको
प्यारागलाइडर खउटा अगलौ चिम्नीमा ठौकिरर
अलिम्न पुग्यो।

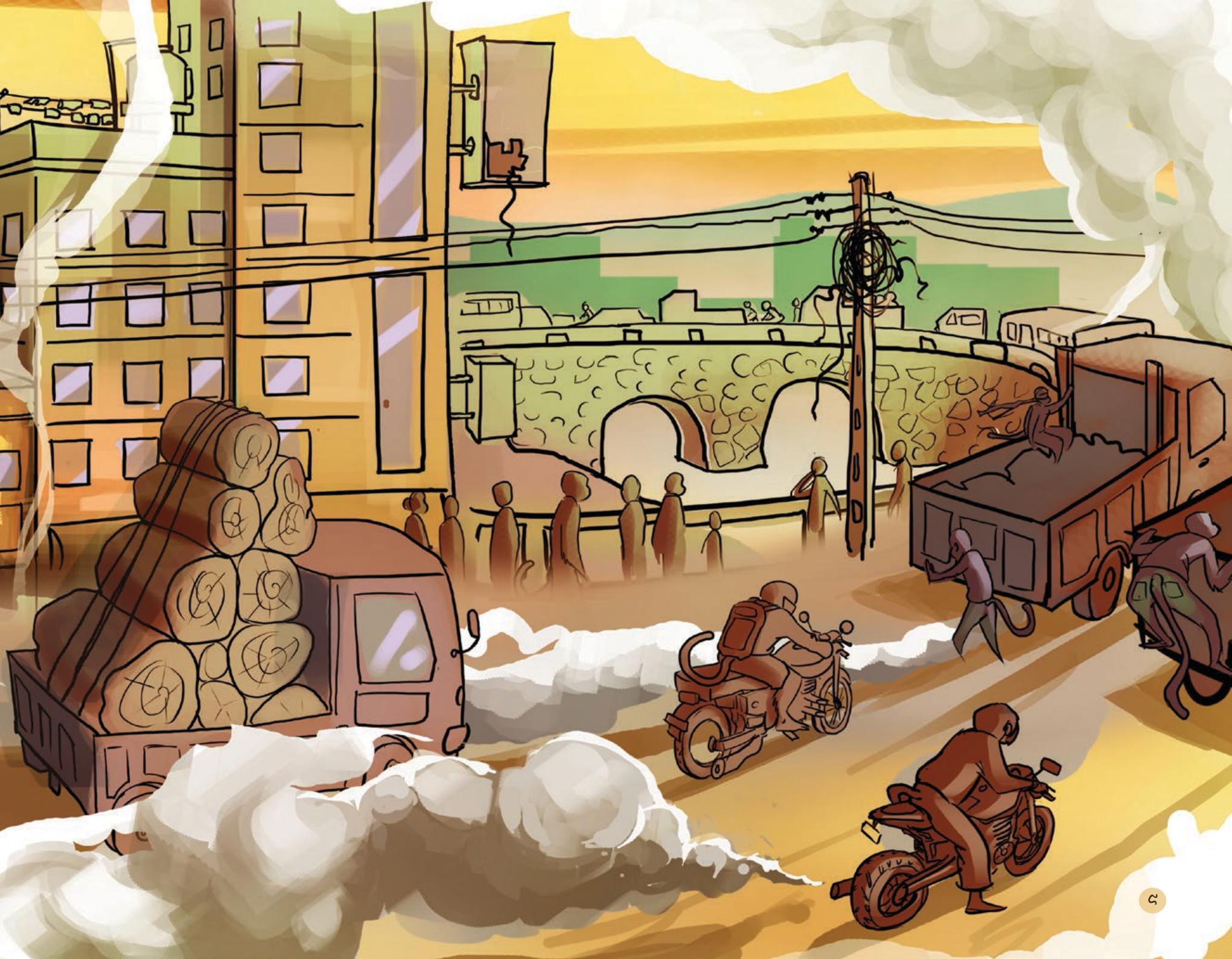
“छ्या ! कस्तौ गन्हाउने हावा, सार्सै फैर्न
गाह्नौ भयौ !” चन्चलै करायौ।

चन्चलैलै अलिम्खएकौ प्यारागलाइडरलाई
तानतुन ग-यौ। चिम्नीबाट प्यारागलाइडर
फुँक्यौ र चन्चलै खेडा ठुलौ फोहरकौ
थुप्रौमा खस्यौ। चन्चलैलै चारैतिर है-यौ र
अचम्म प-यौ।

आकाश त पुरै बाकलौ कालौ धुवाँलै ढाकिएको थियो।
ट्रक र मौटरसाइकलहरू उसकै अगाडिबाट बाकलौ
कालौ धुवाँ निकाल्दै गुडिरहैका थिए।
“ओहो, कस्तौ फौहर!” उसलै भन्यो।

चन्यलैलै पानी र्खौज्न थाल्यो। तर जतासुकै फौहरै फौहर मात्र थियो।
उसकौ जिउ चिलाउन थाल्यो। ऊ ढुख्की भर खउटा कुनामा बस्यो।
खउटी झानी फुच्चीलै चन्यलैलाई परैबाट ढैख्की। ऊ चन्यलैकौ नजिकै गई।

“मेरौ नाम चतुरी है। तिमी कौ हैं? कहाँबाट आएका हैं?”
उसलै चन्यलैसँग सौधी। चन्यलै भक्कानिएर रुन थाल्यो।

“मैरौ नाम चन्चलै हौ। त्यौ डँडाभन्दा
पारि मैरौ घर छ। यहाँकौ जस्तौ त्यहाँ
द्युलौ, द्युवाँ, द्वुर्गन्ध, फौहर कैही छैन।
द्युवाँलै गर्दा मैरौ घरकौ बाटौ ढाकियौ।
मैरौ ज्लाइटर पनि बिग्रियौ। अब म कसरी
घर जाने होला?” चन्चलैलै झुँदै भन्यौ।

“धुवाँ नभएकौ ठाउँ पनि हुन्छ र?” चतुरीलै छक्क पढैँ सौधी।
“हैर, जितभरि फौहरै फौहर ! हिंड, मैरो घरा” चतुरीलै भनी।

घर पुगैर चतुरीलै आफ्नौ आमा बुवालाई
चन्यलैकौ बारैमा सबै कुरा भनी।

“डँडापारि पनि बस्ती छ भनैर मैलै पनि
सुनेकौ हुँ। तर आजसम्म दैरेन पाएकौ छैन।
यताकौ डँडालाई जहिलै पनि धुँवालै ढाकैकौ हुन्छ।
त्यहाँमन्दा पर भन् कै दैरेनु !” चतुरीका बवालै
खोक्दै भनै।

“बुवा, चन्चलैलै भनेको यो धुवाँ हटाए उसको सहर ढैखिन्छ रे ।” चतुरीलै भनी।
“हो, यो सहर त धुवैधुवाँलै भरिएको रहैछ। तपाईंलाई खोकी लाग्नुको कारण पनि धुवाँ नै हो। हामीलै सास तान्दा हावासँगै धुवाँ हाम्रो फौक्सोमा पुग्छ। हामीलाई सास फैर्न अप्त्यारो हुन्छ। हाम्रो शिक्षकलै हामीलाई यही भज्नुभरको थियो ।” चन्चलैलै भन्यो।

त्यसै बैला खुला भ्याल र ढोकाबाट उनीहरू बसैको कौठाभरि धुवाँ
भरियो। चतुरी दगुरैर बाहिर निस्की। उसलै घर नजिकैको बाटोमा
तुला बालै प्लास्टिक र फोहर बाल्दै गरैको ढेर्खी।

“यौ कै गर्नुभएको? हैरोस् त धुवाँ कौठाभरि पसैर हाम्रौ बुवालाई सासै
फैर्न गाह्नी भयो।” चतुरीलै मनी ।

हैं हैं हैं, तुला बा हाँसै। “फौहर नबालैर के गर्ने? तिम्रौ घरमा
लगैर थुपारिदिअँ? बडौ जान्नै नबन। कौठामा धुवाँ पसै म्याल
ढौका बन्द गरै मझहाल्यौ नि।” तुला बालै भनै।

तुला बाका कुरा सुनैर चतुरी रिसाई। उस्लै नजिकैको बाल्टनभरिको पानी
आगौमा खन्याइदिई।

“कै गरैकि!” तुला बा कराए।

त्यतिन्जैलसम्ममा चतुरीका आमा बुबा र चन्चलै बाहिर आइसकैका थिए। वरपरका सबै
जम्मा भए।

सबै जम्मा भएको मौका पारैर चन्यलैले भन्यो, “नमस्कार, मेरौ नाम
चन्यलै हौ। म त्यो डाँडापारि बस्छु। म सधैँ यतातिरबाट धुँवा आइरहैको
दैरध्यैँ। धुवाँ पछ्याउँदै आएको त म यहाँ आइपुगेँ। तपाईंहरूको सहर अति
सुन्दर छ। तर धुवाँलै तपाईंहरू सबैलाई हानि पुन्याइरहैको छ।”

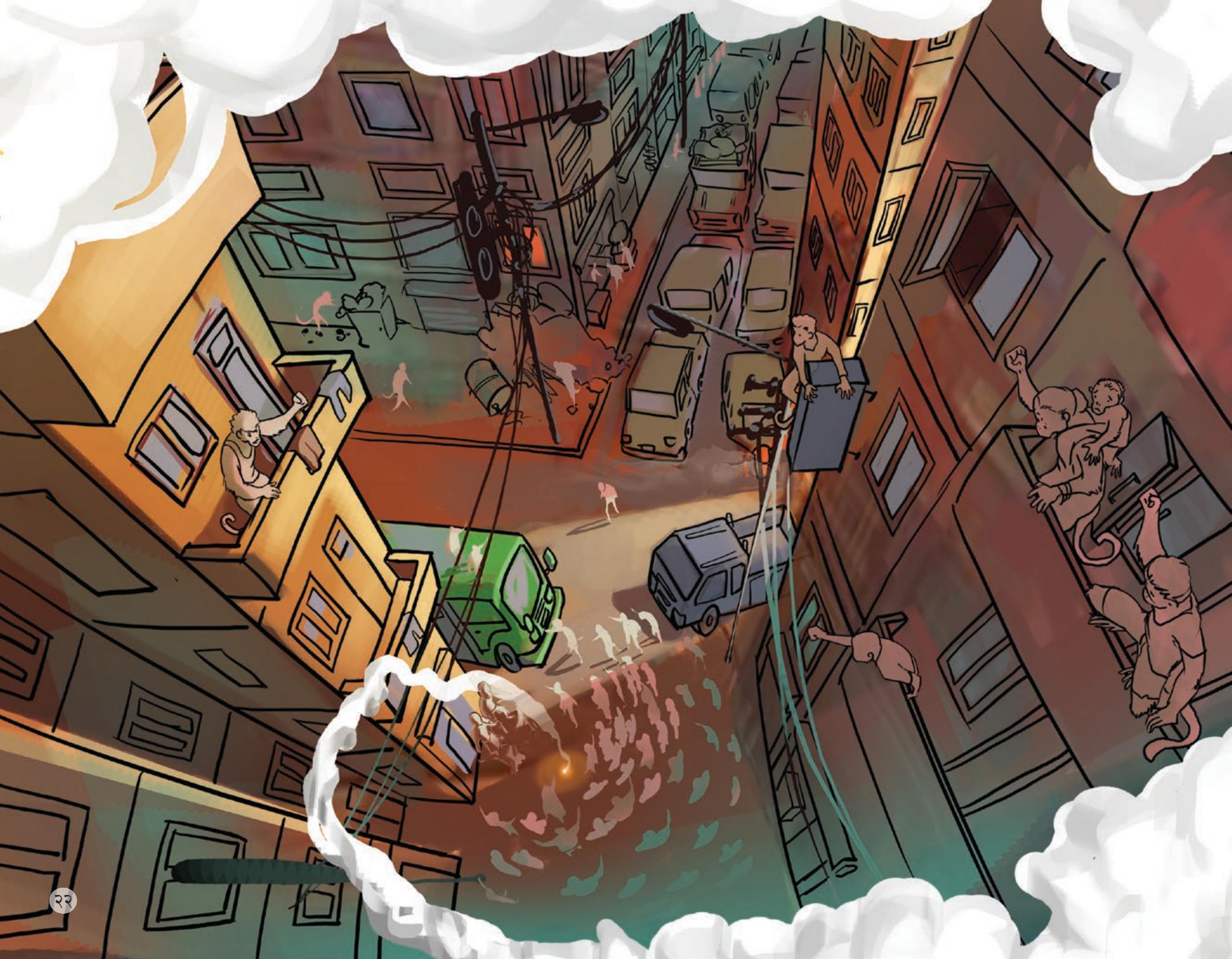

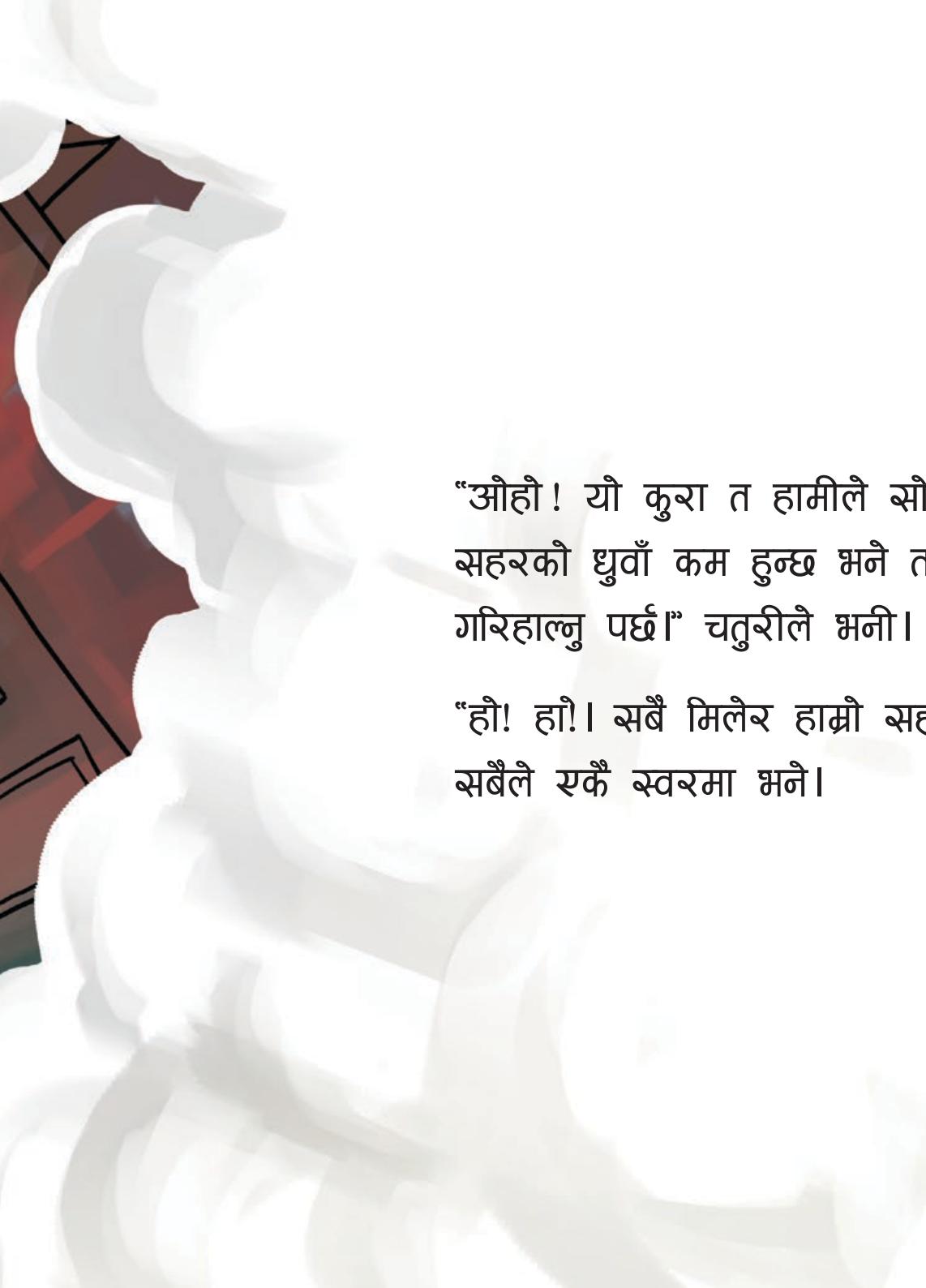

“तर हामी कै गर्न सक्छौं र? फौहर
बाल्नै प-यो। गाडी र कारखाना पनि
चलाउनै प-यो। खाना पकाउन ढाउरा
बाल्नै प-यो।” खुटीलै मिडबाट कराई।

“त्यसौ भनैर त भरन नि। मैरौ घरतिरकौ आवश्यकता पनि त यिनै हुन् नि।
तर धुवाँ कम गर्ने कुरा त हाम्रै हातमा छ। हामीलै फोहर बाल्न हुँदैन।
गाडीहरूलाई समयमै मर्मत गर्नुपर्छ। सकैसम्म हिड्नै वा साइकल
चलाउनै गर्नुपर्छ। डिजैलकौ सट्टा बिजुलीबाट चल्नै साधन तथा कारखानाहरू
चलाउनुपर्छ। हामीलै भान्सामा धुँवा नआउनै खालकौ चुलौकौ प्रयोग गर्नुपर्छ।”
चन्चलैलै सम्झायौ।

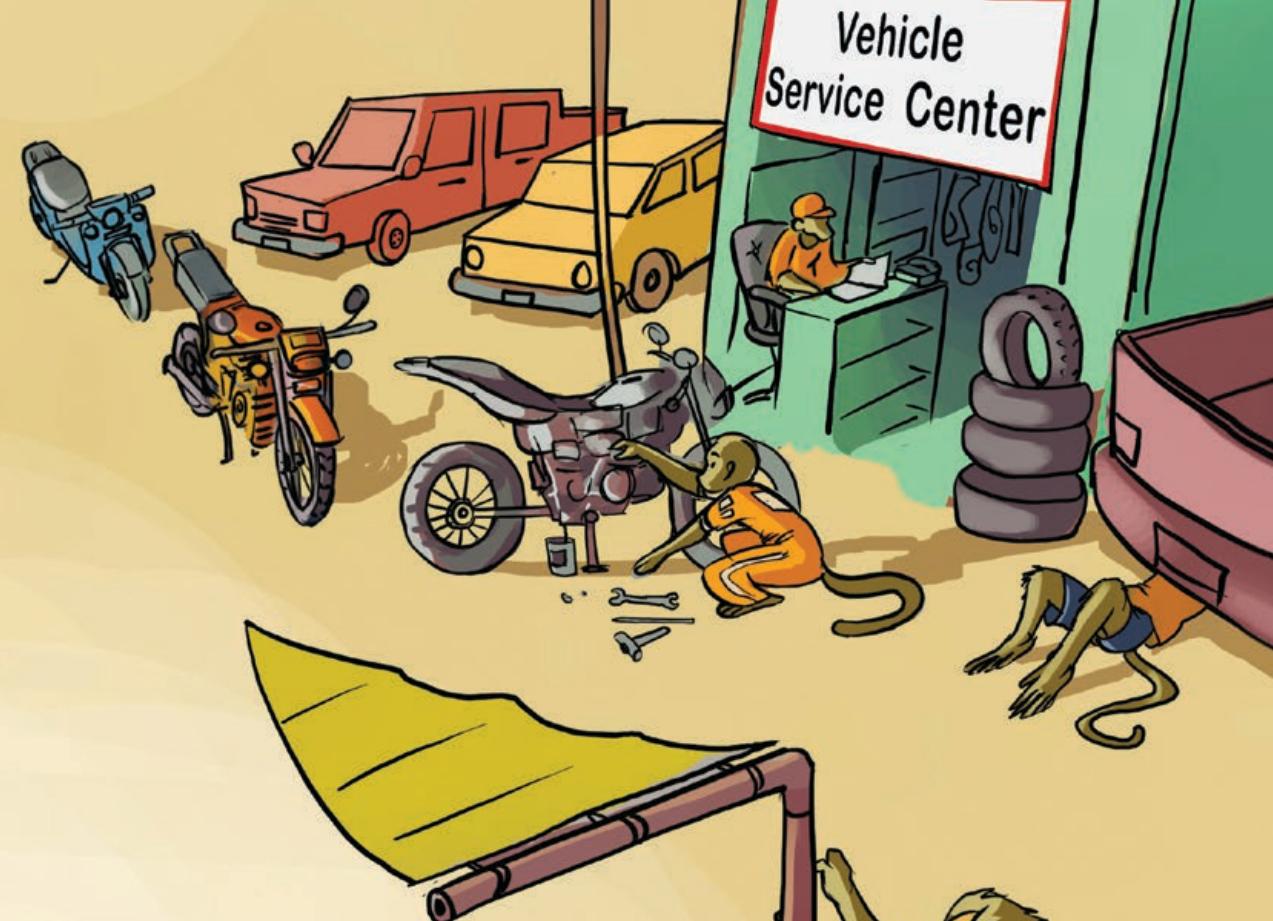

“ଆହୋ ! ଯୌ କୁରା ତ ହାମିଲେ ଝୌଚୈକୈ ଥିଏନୋଁ । ଯତି ଗରେ ହାମ୍ରୀ ସହରକୌ ଧୃଵୀଁ କମ ହୁନ୍ଦି ମନେ ତ ଯକ୍ଷତୀ ରାମ୍ରୀ କାମ ଶୁରୁ ଗରିହାଲ୍ଲୁ ପର୍ଛି ।” ଚତୁରୀଲେ ମନୀ ।

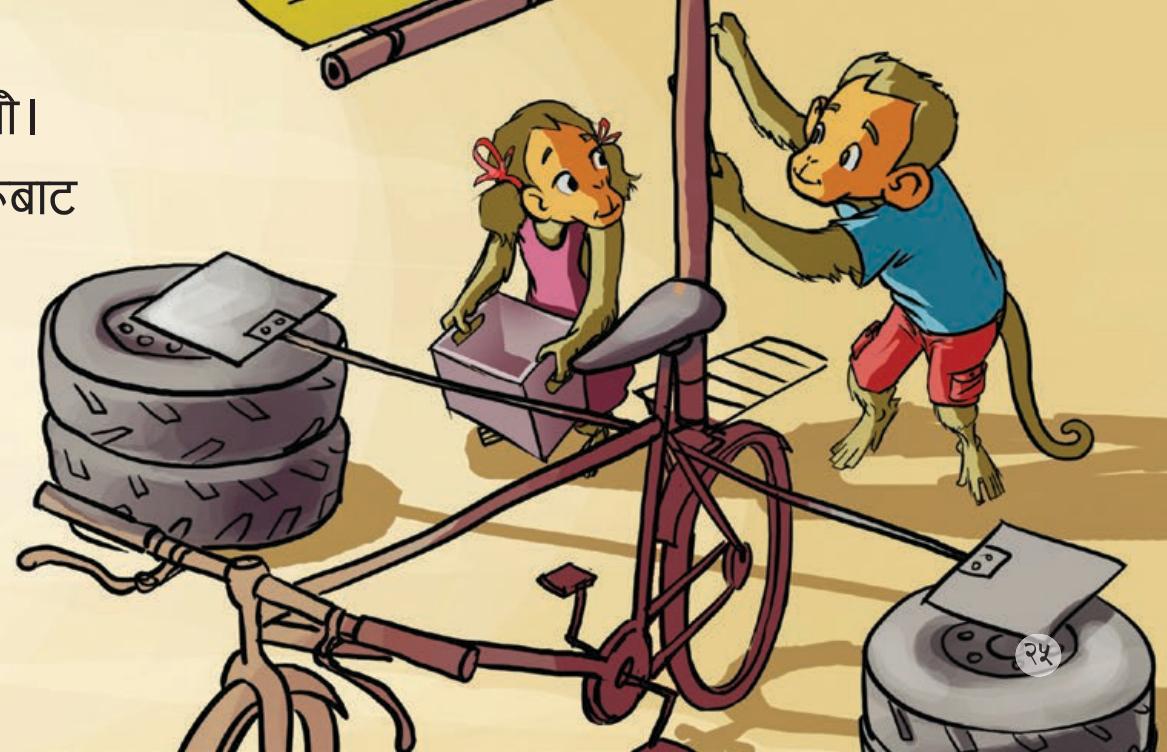
“ହୀ! ହୀ! । ସବେ ମିଳେଇ ହାମ୍ରୀ ସହରଲାଈଁ ଝଫା ପାରୀ ।”
ସବେଲେ ଏକୈ ସ୍ଵରମା ମନୀ ।

Vehicle Service Center

सहरमा सफाई अभियान सुरू भयो।
चन्यलैलै पुराना फालेका सामानहरूबाट
ऐटा यान बनाउन थाल्यो।

सहर सफा हुँदै गयौ। निलौ सफा आकाश दैखिन थाल्यौ।
वरपरका डाँडाहरू पनि दैखिन थालै। चन्चलैकौ यान पनि
तयार भइसकैकौ थियौ।

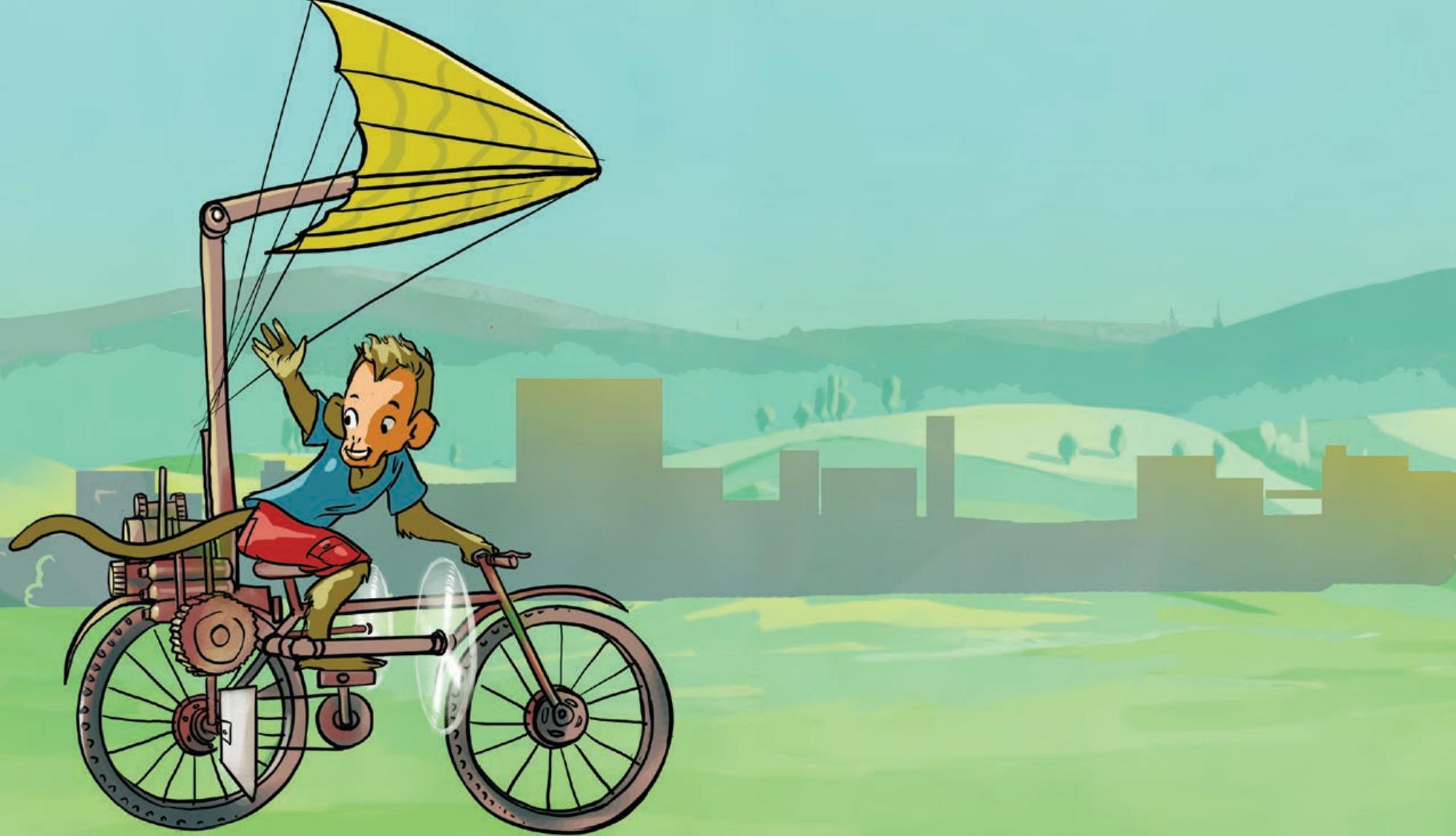

चन्चलै घर फर्किन तयार भयो। चतुरी, उसका आमा, बुवा र
सहरका सबै जना चन्चलैलाई बिदा गर्न भैला भए।

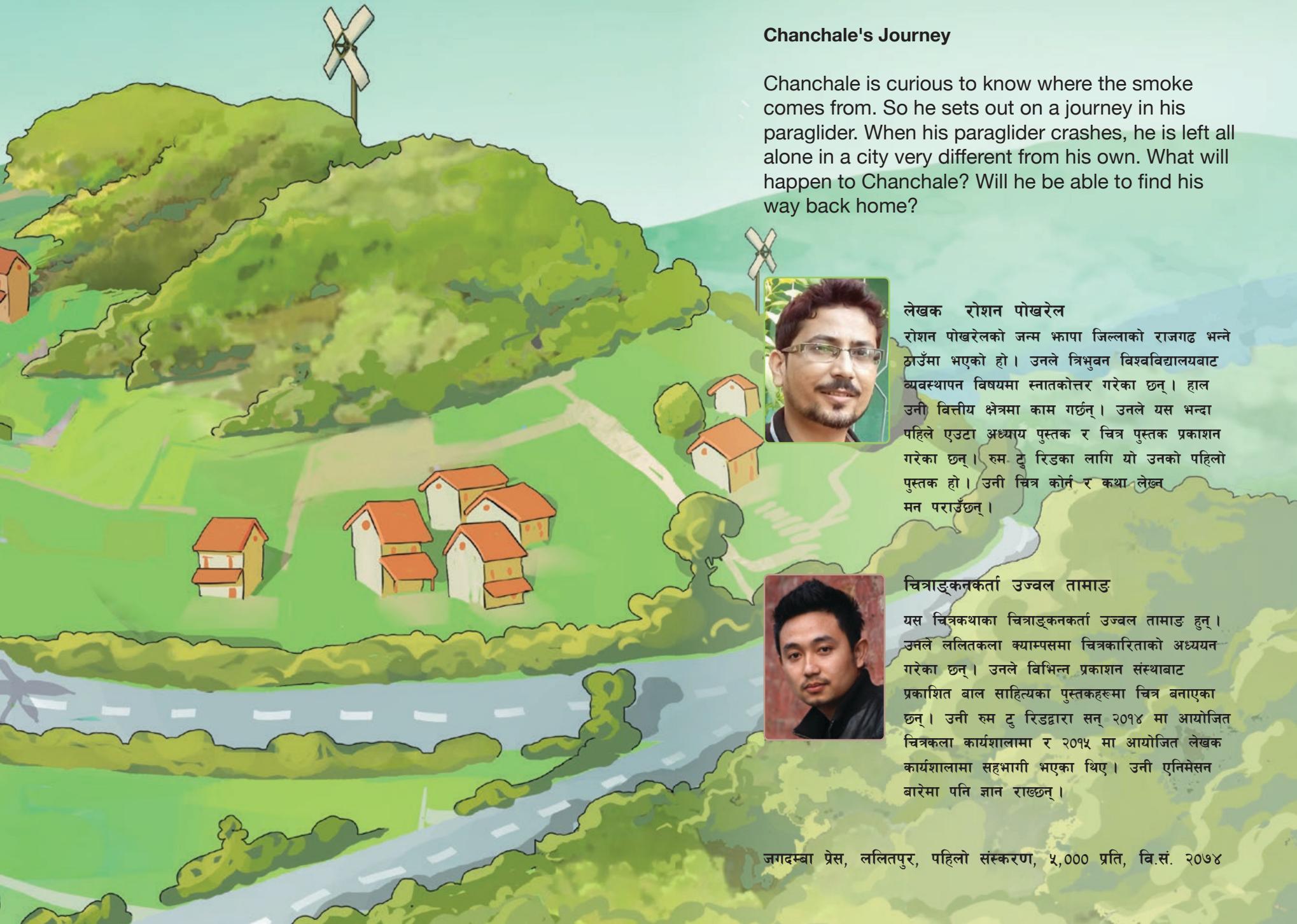
“हामीलाई जरूरी कुराहरू सिकाइकोमा तिमीलाई
धन्यवाद छ। हामी, हाम्रो घर र सहर सधैँ सफा
राख्ने छौं” चतुरीलै भनी।

“मलाई सहयोग गरेकोमा धन्यवाद। म फैरि छिटै तपाईंहरूको सुन्दर सहर र तपाईंहरूलाई भैट्न आउने छु।” यति भन्दै चन्द्रले यानमा चढैर उड्यो।

Chanchale's Journey

Chanchale is curious to know where the smoke comes from. So he sets out on a journey in his paraglider. When his paraglider crashes, he is left all alone in a city very different from his own. What will happen to Chanchale? Will he be able to find his way back home?

लेखक रोशन पोखरेल

रोशन पोखरेलको जन्म भापा जिल्लाको राजगढ भन्ने ठाउँमा भएको हो । उनले त्रिभुवन विश्वविद्यालयबाट व्यवस्थापन विषयमा स्नातकोत्तर गरेका छन् । हाल उनी वित्तीय क्षेत्रमा काम गर्नें । उनले यस भन्दा पहिले एउटा अध्याय पुस्तक र चित्र पुस्तक प्रकाशन गरेका छन् । रुम टू रिडिका लागि यो उनको पहिलो पुस्तक हो । उनी चित्र कोर्स र कथा लेखन मन पराउँछन् ।

चित्राङ्कनकर्ता उज्ज्वल तामाड

यस चित्रकथाका चित्राङ्कनकर्ता उज्ज्वल तामाड हुन् । उनले ललितकला क्याम्पसमा चित्रकारिताको अध्ययन गरेका छन् । उनले विभिन्न प्रकाशन संस्थाबाट प्रकाशित बाल साहित्यका पुस्तकहरूमा चित्र बनाएका छन् । उनी रुम टू रिडिग्रारा सन् २०१४ मा आयोजित चित्रकला कार्यशालामा र २०१५ मा आयोजित लेखक कार्यशालामा सहभागी भएका थिए । उनी एनिमेसन बारेमा पनि ज्ञान राख्छन् ।

ISBN 978-9937-655-61-3

9 789937 655613 >

शिक्षित बाल वालिकाहरूबाट नै विश्वमा परिवर्तनको थालनी हुन्छ।®

World Change Starts with Educated Children.®